

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1901 : L 1:1 - 69

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Leipzig den 5 Oktober 1901

166

eller afskrift osv.

Det blev end et længe
høj indret mig selv tus takke for det. Jeg har
næmlig den forrettelse for alle og for Schreyer
og jeg blev jemt stød. Slet et ord har jeg
fint om den Børger Lyderi om mig blot et ord
slet for skandensom men forrettelse er jeg ut-
taligt glad at jeg blev meget glad og at
se broderne for den Børger Lyderi Schreyer. Men
har han de skrevet sig længe. Det har jeg
Børger om jeg indskilts det der indstiftet
for med den de 6000, jeg tænkte på dem!
Det har de om mig igen, de om mig indstiftet.
Men skrevde det det for indstiftet. Det er om
alene om den om slet et ord at de
stod for det indstiftet, jeg indstiftet om mig
om mig om mig indstiftet, jeg indstiftet om mig
et om mig indstiftet om mig om mig indstiftet

Da stes god tes dotter Loderbum, og tes Sparer
stiel utom tes Loderbum. J'vte vete, her de stes
sties in at j' og inden by tes nages gæbt den
de sties by j'at. La' du gni tes dotter in
tand, det gni j' j' hermes sties, her j'ind det
men ore vore j' min sties. *Confero spat.*
ha du om at det den bli vore ud in bli
stangde mine j' alle j'antid. Da her b'pat,
du miste liker. De om atshu mig behjps j'
j'ung mig j'vte da ro. Galt her j' en dunt
Væker in byntlyt j' or g o. Sydelthra ginge
tes b'blindaden j' j'ek her on helan rad men
vchij her j' sties. Sumen j'pke ates det j'
j' in, d' Vidsting Sumen vret byllan. Lenn
her her j' atevunde men d'afjige j'ur j' en
miesat her j' at' distrokers mig, idy
j'iarvstos d'ekthet j'vne.

J'vne j' id' j'itj'ost i Concerten om Betz
in mig vegen de feste her byche ates den var
antij, men len vortade byche j' vte her
indvint at is af her sties. Den vortde

mig is. I at vortde b'm stierbum in in vort af mine vort, men

alts inth kan zöf utom baret p en af Karl
buchs undmin. Det är präckt! Han pågord
han en uridd och red han var det en jo jo
blef i frunda. Sj i mig at boken trykt med
Tugmasmeem - p trycket den nämligen i p är
urvig. Kan han som det inth kan. Jo viljans
p han allth atskat den det är at indant fynd
p red at utinnan hade j sagt at od man
han en indan bndtyg skat man bndhita och
explorera den. chagat amint ind kan inth.
Detin vät at det p en pnd pofstean kong ej var
urgen rick med de ten delarna. Amno gret ut
p ej j red at ricken p blits var at gäl
bli thud. p det är p ej rick at bli thud
i pnterna, men det kan urgen pnd. Han arde g
hand kan p spig tytha, men: Tugmasmeem
var kan gütguts.

Sj p blucka // pnd Olalt upp med helvigen
pnd in urman at - alts var godt det vint
p out. Men kan gret in en pnd. Han en urgen
utgande och hand urgen p interest at
berata en etas pntoris vät den dant. Oh

Den om sats allmogets men vi talade också
 om allmogets ting. Den om följakt: vilket han
 och afskade mig, kom och det är grann reumat,
 bedata di han skada ni. enom ni skann
 det och åter. Det varken turstand och begrund
 tycks det. Alla talen om en om om ja bota
 i det gopelrum ni vill eller skann utan
 minsta bespar eller detta vilka om en vigt
 förskil?

Nej, om ni det om slut. Ja skat. ja första
 gungen både hemna: affen, det är den
 slar upfeten. Om lasset har j intet last.
 Ja har jto trim vägn jidiska tricker af
 Erik Lemm, ut dock j här intet at, ut
 dragn. Eller kunna om trakt j stannat om
 atundstäm till efter jid. att det hem tycks ni min
 missin ut j om j tamen det jid är ut
 ut jundigt. Brijn om jundera ni skann
 Det ralla penga. Om vinst har j jid

